

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/317/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6716204292
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alexander Mojš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6716204292.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Alexandra Mojša a sudcov JUDr. Ivica Hanuskovej a Mgr. Štefana Baláža, v spore žalobcu J. J. V., s. r. o., so sídlom v O. O., S. XXA, H.: XX XXX XXX proti žalovanému Q. Z., nar. XX. XX. XXXX, bytom B. XXX, zastúpenému JUDr. Jozefom Brázdilom, Advokátska kancelária Brázdil & Brázdilová, so sídlom vo Zvolene, Trhová 1, o zaplatenie 6.191,24 EUR s prísl., na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Zvolen, č. k. 15 C/83/2016 - 384 zo dňa 05. 06. 2018, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .

II. Žalobca je povinný nahradiť žalovanému trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 %; o výške trov rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, ktorá bola doručená 08. 04. 2016 a ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia 6.191,24 EUR s príslušenstvom, ako odmenu za právne služby, ktoré boli poskytnuté žalovanému v súvislosti s majetkovoprávnym usporiadaním vlastníctva v Bratislave, zastupovaním žalovaného v konaní sp. zn. 9C/128/2010 na Okresnom súde Bratislava I a za právnu pomoc spojenú s vyhotovením testamentu a prejednaním novoobjaveného majetku, patriaceho do dedičstva.

2.1. Žalobca sa v prípade, ktorý sa týkal zastupovania žalovaného vo veci usporiadania vlastníctva a následného predaja pozemkov v kat. úz. O., domáhal zaplatenia sumy 2.768,12 EUR (vrátane DPH) za právnu pomoc, ktorú poskytoval na základe splnomocnenia advokát X.. V. S.. Žalobca si vyčíslil tarifnú odmenu za úkony právnej služby od 12. 12. 2006 do 05. 02. 2013, vrátane režijných nákladov, cestovného a náhrady za stratu času. Odmenu za zastupovanie v konaní sp. zn. 9C/128/2010 požadoval žalobca v sume 1.132,06 EUR (1.358,47 EUR vrátane DPH) za päť úkonov právnej služby a to prevzatie zastúpenia, vyjadrenie k žalobe, zastupovanie na pojednávaní 17. 01. 2012 a rokovania s protistranou 29. 02. 2012 a 09. 07. 2012. Právnu pomoc poskytoval žalovanému na základe splnomocnenia zo dňa 09. 12. 2010. V uvedených prípadoch bolo zastupovanie ukončené 11. 04. 2013.

2.2. Ďalej žalobca uplatnil nárok na vyplatenie odmeny za poskytnutie právnej pomoci vo veci vyhotovenia testamentu a dodatočného prejednania dedičstva po zomrelom Jánovi Z.. V tomto prípade žalobca konal na základe plnomocnenstva zo dňa 05. 12. 2011 a odmenu vyčíslil v sume 1.720,54 EUR (2.064,65 EUR vrátane DPH) pričom predložil testament zo dňa 07. 12. 2011, návrh na dodatočné prejednanie dedičstva z 12. 02. 2012 a 13. 02. 2013 (po X. Z. a I. Z.) odpis osvedčenia o dedičstve sp. zn. 24D/113/2012.

2.3. Žalobca pripojil písomnosti, ktorými preukazoval splnomocnenie od žalovaného, výpoveď plných mocí zo dňa 09. 04. 2013, ktorou žalovaný žiadal žalobcu o zaslanie písomností a rozhodnutí, ktoré v

jeho mene prevzal alebo vyhotovil. Plnomocenstvom z 12. 12. 2006 žalovaný splnomocnil X.. V. S. na usporiadanie vlastníckych vzťahov a predaj pozemkov v kat. úz. O. (č. I. XX). Plnomocenstvom zo dňa 09. 12. 2010 žalovaný splnomocnil žalobcu, za ktorého konal X.. V. S. na zastupovanie vo veci vedenej pred Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 9C/128/2010 o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy a určenie vlastníckeho práva (č. I. 10). Plnomocenstvom podpísaným 05. 12. 2011 splnomocnil žalovaný žalobcu, za ktorého konal X.. V. S. na vyhotovenie testamentu a dodatočné prejednanie dedičstva po X. Z., nar. XX. XX. XXXX, zomr. XX. XX. XXXX (č. I. 9).

2.4. Žalobca reagoval na obranu žalovaného tvrdením, že žalovaný nespochybnil právnu domnienku dohody o tarifnej odmene za poskytnutú právnu pomoc vo všetkých troch zastupovaných veciach. Odvolaním splnomocnení, ktoré bolo urobené listom zo dňa 09. 04. 2013 žalovaný prezentoval ako nespornú skutkovú otázku, že bol zastupovaný v troch rôznych právnych veciach. Obdobne, ako sa trovy právneho zastúpenia v konaní pred súdom stávajú splatnými právoplatným skončením vecí, tak v nesporevej agende a v iných veciach je možné považovať vec za splatnú jej ukončením. Zo žiadnych ustanovení zákona o advokácii nevyplýva povinnosť účtovať každý jeden úkon samostatne. Rovnako taká povinnosť nevyplýva pri prechode výkonu advokácie z fyzickej osoby na právnickú osobu. Obranu žalovaného, že vo veci splnomocnenia udeleného 12. 12. 2006 dňom 06. 03. 2009 nezastupoval, považoval žalobca za účelovú, v snahe vyhnúť sa plneniu dôvodného nároku. Pokiaľ zastupovanie trvalo kontinuálne aj pri zmene právnej subjektivity, pre splatnosť odmeny bolo nerozhodné formálne hľadisko predloženia písomného splnomocnenia, ale prejavená vôľa klienta, svedčiaca o ukončení zastupovania. Žalovaný disponoval verejne prístupnou informáciou o zmene formy právnej subjektivity žalobcu pri výkone advokátskej činnosti a to v súvislosti s udelením ďalšieho splnomocnenia zo dňa 09. 12. 2010. Pokiaľ žalovaný namietal odbornosť právneho zastúpenia, žalobca uviedol, že vzťah medzi advokátom a klientom je vzťahom na poskytovanie právnych služieb, v ktorom nie je podstatný výsledok, ale riadny výkon činnosti. V neprávoplatne skončených veciach je posudzovanie odbornosti žalobcu predčasné.

3.1. Žalovaný namietal nedostatok odbornej starostlivosti pri poskytovaní právnej pomoci zo strany žalobcu a na prepojenie žalobcu s realitnou kanceláriou V. zvolenská realitná kancelária Z., za ktorú konal H.. W.. V tej súvislosti uviedol, že v súvislosti s predajom pozemkov v O. sa pôvodne obrátil na majiteľa realitnej kancelárie H.. W., ktorý oznámil, že právny servis vybavuje žalobca a dal mu podpísať plnú moc pre X.. S.. Právne služby spojené s predajom nehnuteľností mali byť hradené prostredníctvom realitnej kancelárie X.. S. nepostupoval s odbornou starostlivosťou a podľa § 18 ods. 4 Zák. o advokácii mu odmena nepatrí. Predložil kúpnu zmluvu, podpísanú 12. 10. 2007 v znení dodatkov. Žalobca spolu s H.. W. vytvorili stav, ktorý bráni vyplateniu kúpnej ceny a kúpnu cenu dodatkami znižovali. Na Okresnom súde Bratislava I prebieha konanie o žalobe, ktorú podala A. Z. proti I. Z., Q. Z. (žalovanému), W. realitnej kancelárii (H.. W.) a H.. Q. Lelovskému.

3.2. Žalovaný oznámil 13. 04. 2016 žalobcovi, že jeho vyúčtovanie neakceptuje. Považoval všetky nároky za premlčané. Žalovaný tvrdil, že žalobca v jeho prípade konal v rozpore s dobrými mravmi. V tej súvislosti uviedol, že podal na Okresnom súde Zvolen proti Slovenskej realitnej kancelárii, s. r. o. žalobu, ktorou sa domáha zaplatenia sumy 132.422,40 EUR. Konanie je vedené pod sp. zn. 8C/156/2014 a bolo prerušené do skončenia konania na Okresnom súde Bratislava I, sp. zn. 9C/128/2010. Vo veci sp. zn. 9C/128/2010 okresný súd žalobu pôvodne zamietol rozsudkom z 05. 02. 2015, odvolací súd rozhodnutie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie, okresný súd znova rozhodol 28. 03. 2017, proti rozhodnutiu bolo podané odvolanie. Ďalej uviedol, že v konaní žalobca zastupuje aj žalovanú Slovenskú realitnú kanceláriu.

4.1. Okresný súd vychádzal z toho, že nároky žalobcu na vyplatenie odmeny vyplývali z troch samostatných základov a to majetkové usporiadanie vlastníckych vzťahov a predaj nehnuteľností v Bratislave, zastupovanie pred okresným súdom v Bratislave a vyhotovenie testamentu + novoobjavené dedičstvo, v ktorých mal žalovaný splnomocniť žalobcu na poskytovanie právnych služieb a keďže odmena medzi nimi dohodnutá nebola, žalobca uplatnil tarifnú odplatu. Okresný súd považoval za nesporné, že v posudzovanom právnom vzťahu konal žalobca ako dodávateľ a žalovaný ako klient v postavení spotrebiteľa.

4.2. Okresný súd zistil, že Slovenská advokátska komora dňa 16. 03. 2009 oznámila žalobcovi J. J. V., s. r. o., že dňom 06. 03. 2009 ho zapísala do zoznamu spoločností s ručením obmedzeným, v ktorej mene môže poskytovať právne služby od 06. 03. 2009 (č. I. 79). Súčasne listom z toho istého dňa komora oznámila X.. Petrovi S., že dňa 05. 03. 2009 zaniklo oprávnenie vykonávať advokáciu samostatne ako fyzická osoba (č. I. 80).

5. Okresný súd mal za to, že v prípadoch, kedy žalovaný splnomocnil 09. 12. 2010 žalobcu, za ktorého konal X.. V. S. na zastupovanie vo veci vedenej pred Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 9C/128/2010 o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy a určenie vlastníckeho práva a ďalej splnomocnenia podpísaného 05. 12. 2011, ktorým žalovaný splnomocnil žalobcu na vyhotovenie testamentu a podanie návrhu na dodatočné prejednanie dedičstva bolo povinnosťou žalobcu podľa § 18 ods. 4 Zákona o advokácii, účinného od 01. 09. 2010 informovať klienta, ktorý je spotrebiteľom právnej služby o výške odmeny za úkon právnej služby ešte pred začatím tohto úkonu, inak odmena advokátovi nepatrí. Povinnosťou žalobcu ako advokáta bolo poskytnúť informácie o výške odmeny ešte pred začatím úkonu. Sankciou za nespĺnenie tejto povinnosti je nepriznanie odmeny. Žalobca, ktorý poskytoval právne služby na základe predloženého splnomocnenia nepreukázal, že si splnil povinnosť v zmysle ustanovenia § 18 ods. 4 Zákona o advokácii a z toho dôvodu odmenu žalobcovi nepriznal. Uvedené zistenie postačovalo na zamietnutie žaloby, preto sa nezaoberal námietskou žalovaného, či žalobca postupoval s odbornou starostlivosťou.

6.1. Pokiaľ ide o žalovanú odmenu za pomoc v majetkovoprávnom usporiadaní vlastníctva a predaji pozemkov, okresný súd vychádzal z toho, že nárok bol odvodený z plnej moci zo dňa 12. 12. 2006. Žalobca je právnická osoba, pričom plná moc bola udelená advokátovi JUDr. V. S. ako fyzickej osobe, ktorá skutočnosť nebola sporná.

6.2. Z potvrdenia Slovenskej advokátskej komory vyplýva, že ku dňu 05. 03. 2009 zaniklo oprávnenie advokáta X.. V. S. vykonávať advokáciu samostatne ako fyzická osoba. Z uvedenej skutočnosti okresný súd vyvodil záver, že k uvedenému dátumu bolo potrebné účtovne uzatvoriť výkon podnikateľskej činnosti ako samostatne zárobkovo činnnej osoby (SZČO) a od 06. 03. 2009 mal na poskytovanie právnej služby oprávnenie žalobca. V súvislosti so zmluvou o plnomocenstve zo dňa 12. 12. 2006 malo dôjsť k ukončeniu a vyúčtovaniu predošlého zastúpenia

6.3. Na otázku súdu, z čoho odvodzoval aktívnu legitimáciu v tomto prípade žalobca uviedol, že na neho kontinuálne prešli práva a povinnosti z advokáta ako fyzickej osoby na právnickú osobu, poskytujúcu právne služby. Ak tieto práva a povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o poskytovaní právnej služby advokáta prešli na novovytvorený subjekt - spoločnosť s ručením obmedzeným, mal žalobca preukázať, že na neho prešli práva a povinnosti zo zaniknutého subjektu.

6.4. Žalobca nepreukázal, že na neho prešli práva a povinnosti z plnej moci zo dňa 12. 12. 2006, žalobcovi nárok na vyplatenie odmeny nevznikol a v tejto časti pre nedostatok aktívnej vecnej legitimácie žalobu zamietol. Okresný súd potom neskúmal, či advokát postupoval s odbornou starostlivosťou podľa § 18 ods. 5 zákona o advokácii a teda či mu vznikol nárok na odmenu, nezaoberal sa námietskami žalovaného v súvislosti s odbornou starostlivosťou a rovnako neskúmal námietku premlčania, pretože vec uzavrel z dôvodu, že žalobcovi nárok na odmenu nevznikol.

7. Na právne posúdenie veci okresný súd uviedol § 18 ods. 4, ods. 5, § 24 ods. 1, ods. 3 zák. č. 586/2003 z. z. o advokácii. Žalovanému, ktorý mal vo veci plný úspech, priznal v zmysle § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 CSP náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

8.1. Proti rozsudku okresného súdu podal včas odvolanie žalovaný. Okresnému súdu vytýkal, že v odôvodnení rozhodnutia nerešpektoval zistený skutkový stav a individuálne okolnosti prípadu. Odôvodnenie rozhodnutia považuje za nepreskúmateľné.

8.2. V časti nároku vo veci testament a vo veci zastupovanie v konaní 9C/128/2010 oprel okresný súd odôvodnenie zamietnutia, bez potreby ďalšej argumentácie, o skutkovú a právnu argumentáciu, ktorá z vykonaného dokazovania nevyplývala a nebola predmetom obrany žalovaného.

8.3. V časti nároku uplatneného vo veci pozemky O. je odôvodnenie rozsudku nepreskúmateľné pre nedostatok vysvetľujúcej argumentácie skutkových zistení aj právneho posúdenia. Je prejavom nadbytočného formalizmu žiadať od žalobcu formálne splnomocnenie v momente prechodu žalobcu z fyzickej osoby na právnickú osobu ku dňu 06. 03. 2009, keď sám žalovaný zastupovanie nespochybňoval, nenamietal a sám ho ukončil výpoveďou zo dňa 09. 04. 2013. Nemôžu existovať rozumné pochybnosti, že žalobca je aktívne vecne legitimovaným subjektom na uplatňovanie odmeny za právne zastupovanie z obdobia, keď v tej istej neskončenej veci poskytoval žalovanému právnu pomoc najprv ako advokát a následne prostredníctvom obchodnej spoločnosti. Súd v otázke právneho posúdenia tejto špecifickej a bežne sa v činnosti advokátov vyskytujúcej otázky neposkytol žiadnu relevantnú odpoveď. Prieči sa princípom spravodlivosti a nevyvrátiteľnej domnienke o tarifnej odmene, aby žalovaný za dlhodobu poskytovanú a prijatú právnu pomoc nezaplátil. V časti nároku pozemky O. neprichádza do úvahy použitie § 18 ods. 4 Zákona o advokácii. Splatnosť nároku bola do istej miery

ovplyvnená obsahom dohody o urovaní zo dňa 06. 11. 2012, na zmluvnom základe došlo k posunutiu splatnosti odmeny. Či advokát koná ako fyzická osoba resp. ako konateľ obchodnej spoločnosti, vždy sa jedná o spôsob výkonu advokácie. V čase, keď advokát vykonáva advokáciu ako konateľ spoločnosti s ručením obmedzeným je jediným aktívne vecne legitimovaným subjektom vo veci palmárnej žaloby aj za úkony, ktoré vykonával pred vznikom obchodnej spoločnosti. Týmto subjektom nemôže byť advokát ako fyzická osoba, pretože mu zaniklo hmotnoprávne oprávnenie a tým aj aktívna vecná legitimácia vykonávať advokáciu vo vlastnom mene a na vlastný účet.

8.4. Okresný súd rozhodol prekvapivo, lebo žalobca v priebehu konania prezentoval skutkové aj právne východiská, na ktoré súd nedal vysvetľujúcu odpoveď. Proces hodnotenia dokazovania je v zrejmom rozpore s obsahom jednotlivých dôkazov a v nesúlade s obranou žalovaného. Žalobcove skutkové tvrdenia o znalosti žalovaného o tarifnej výške odmeny, zistiteľné z obsahu splnomocnení ako aj dohody o urovaní z 06. 11. 2012, ktoré žalovaný procesným postupom nepoprel. Súd nárok predbežne posúdil s poukazom na nevyvrátiteľnú právnu domnienku o tarifnej odmene za dôvodný a žalovaný otázku splnenia povinnosti podľa § 18 ods. 4 zákona o advokácii neriešil, resp. nenamietal ako spornú skutkovú otázku. Z toho dôvodu sa tvrdenia žalobcu považujú za nesporné. Súd na ťarchu žalobcu vlastnou rozhodovacou činnosťou vytvoril stav, že došlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivé súdne konanie. Keby otázka splnenia povinnosti žalobcom podľa § 18 ods. 4 bola predmetom tvrdení a dokazovania, vedel by sa k tejto otázke vyjadriť aj svedok Ing. Q. W., ktorý sprostredkoval kontakt žalobcu so žalovaným a bol priamo účastný aj pri jednaní o podmienkach zastupovania. Ukracujúci procesný postup súdu pri hodnotení dokazovania v otázke splnenia povinnosti žalobcu podľa § 18 ods. 4 malo za následok, že súd nevenoval pozornosť argumentácii žalobcu, z ktorej vyplýva, že preukazovanie formálneho úkonu splnomocnenia sa v okolnostiach prípadu môže javiť nadbytočné, keďže žalovaný v pozícii splnomocniteľa vedel o žalobcovom zastupovaní kontinuálne, tak vo veci pozemky O. ako aj vo veci 9C/128/2010 Okresného súdu Bratislava I.

8.5. V replike na vyjadrenie žalovaného uviedol, že žalovaný opakuje argumenty, ktoré nemôžu spochybníť odvolacie námietky žalobcu, polemická argumentácia žalovaného nereaguje na odvolacie námietky žalobcu.

8.6. S poukazom na odvolacie námietky žalobca navrhol rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vrátiť vec na nové rozhodnutie.

9. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že súd prvej inštancie sa vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu, uvedenými v odvolaní a sú obsahom odôvodnenia rozsudku. Žalobca, predtým ako fyzická osoba advokát a neskôr ako právnická osoba, spolu so svojím spoločníkom Ing. W., konateľom Slovenskej realitnej kancelárie, s. r. o. pripravil žalovaného sofistickým spôsobom o pozemok v hodnote 460.000 EUR, za ktorý do dnešnej doby nedostal ani euro. Žalobca pri poskytovaní právnej pomoci postupoval v zhode s realitnou kanceláriou na základe nepravdivých a predstieraných skutočností, konal v rozpore s dobrými mravmi, a preto nepožíva žiadnu ochranu. Žalobca, hoci žalovaný bol jeho klientom v konflikte záujmov zastupuje túto realitnú kanceláriu proti žalovanému. Okresný súd správne poukázal na ust. § 18 ods. 4, ods. 5 Zákona o advokácii. Nedostatok aktívnej legitimácie žalobcu je zrejmý s §§ 12 a 15 Zákona o advokácii, aj z predloženého potvrdenia Slovenskej advokátskej komory. Okrem toho žalovaný vzniesol námietku premlčania, ktorú vzhľadom na nedostatok aktívnej legitimácie žalobcu súd neposudzoval. Právna pomoc žalobcu bola poskytnutá v troch veciach, ktoré žalobca sám označil a ktoré boli ukončené. Podľa § 13 Advokátskeho poriadku Slovenskej advokátskej komory je advokát povinný po skončení zastupovania vec bezodkladne vyúčtovať. Právo všetkých žalovaných nárokov sa žalobcovi premlčalo v trojročnej premlčacej dobe, ktorá začala plynúť po vykonaní právnej služby. Žalovaný navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

10. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovaného v medziach daných ust. § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 a contr. CSP) rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, ods. 2 CSP potvrdil, pretože je vo výroku vecne správne.

11. Podľa § 2 ods. 1 zák. č. 586/2003 Z. z. o advokácii, (ďalej tiež „Zákon o advokácii“) advokát je ten, kto je zapísaný do zoznamu advokátov, ktorý vedie Slovenská advokátska komora.

Podľa § 12 ods. 1 písm. a), e) Zákona o advokácii, advokát môže vykonávať advokáciu

a) samostatne,

e) ako konateľ spoločnosti s ručením obmedzeným.

Podľa § 12 ods. 4 Zákona o advokácii, pri poskytovaní právnych služieb je advokát povinný používať profesijné označenie advokát alebo advokátka. Ak poskytuje právne služby prostredníctvom združenia,

verejnej obchodnej spoločnosti, komanditnej spoločnosti alebo spoločnosti s ručením obmedzeným, k profesijnému označeniu pripája aj meno združenia alebo obchodné meno spoločnosti.

Podľa § 15 ods. 1 Zákona o advokácii, advokáti ako konatelia spoločnosti s ručením obmedzeným vykonávajú advokáciu v mene a na účet spoločnosti. Ak výkon advokácie v mene spoločnosti nepripúšťajú v jednotlivých prípadoch osobitné predpisy, advokáciu vykonávajú vo vlastnom mene a na účet spoločnosti.

Podľa § 15 ods. 6, veta prvá Zákona o advokácii, advokát, ktorý vykonáva advokáciu ako konateľ spoločnosti s ručením obmedzeným, nemôže súčasne vykonávať advokáciu samostatne, v združení, ako spoločník verejnej obchodnej spoločnosti alebo komanditnej spoločnosti, alebo ako konateľ inej spoločnosti s ručením obmedzeným.

Podľa § 18 ods. 4 Zákona o advokácii, v znení účinnom od 01. 09. 2009, advokát je povinný v priebehu poskytovania právnej služby informovať klienta, ktorý je spotrebiteľom právnej služby, o výške odmeny za úkon právnej služby ešte pred začatím tohto úkonu, inak mu odmena nepatrí. To neplatí v prípade, ak je potrebné úkon právnej služby vykonať bezodkladne.

Podľa § 24 ods. 1 Zákona o advokácii, advokát poskytuje právne služby za odmenu a má právo požadovať za ne primeraný preddavok.

Podľa § 33b ods. 1 Občianskeho zákonníka, plnomocenstvo zanikne

- a) vykonaním úkonu, na ktorý bolo obmedzené,
- b) ak ho splnomocniteľ odvolal,
- c) ak ho vypovedal splnomocnenec,
- d) ak splnomocnenec zomrie.

Podľa § 33b ods. 2 Občianskeho zákonníka, plnomocenstvo zaniká smrťou splnomocniteľa, ak z jeho obsahu nevyplýva niečo iné. Zánikom právnickej osoby, ktorá je splnomocnencom alebo splnomocniteľom, zaniká plnomocenstvo len vtedy, ak jej práva a záväzky neprechádzajú na inú osobu.

12.1. Odvolanie žalovaného nebolo dôvodné. Okresný súd vec správne posúdil podľa osobitnej právnej úpravy. Splnomocneniami žalobca preukázal vznik a existenciu právneho vzťahu medzi advokátom a klientom zo zmluvy o poskytovaní právnych služieb podľa Zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii. Osobitná právna úprava tiež výslovne rieši podmienky, za ktorých nemá advokát nárok na odmenu. Ak by aj žalobcovi svedčil pri nedostatku iných dojednaní s klientom nárok na tarifnú odmenu, okresný súd mal preukázať, že pri poskytnutí služby v zmysle § 18 ods. 4 zák. č. 586/2003 Z. z. v znení účinnom od 01. 09. 2009 žalobca klientovi nepredložil prvotnú, resp. žiadnu informáciu o nákladoch právnej služby. Uvedenú povinnosť osobitná právna úprava ukladá žalobcovi a žalobca potrebný dôkaz nepredložil. Nárok vyplýva zo Zákona o advokácii a v súvislosti s jeho uplatnením sa žalobca dostal do dôkaznej núdze. Žalobca nespochybnil skutkový záver, ktorý vychádzal z uplatnenej žaloby ani právne posúdenie, že uplatnil tarifnú odmenu za poskytnutie právnej služby na základe predloženého splnomocnenia a nepreukázal, že si splnil povinnosť v zmysle ustanovenia § 18 ods. 4 Zákona o advokácii.

12.2. Len pre doplnenie odvolací súd uvádza, že žalobca mohol svoje nároky odvodiť aj z Dohody o urovaní zo dňa zo dňa 06. 11. 2012, ktorú sám vyhotovil a v ktorej žalobca argumentuje zastupovaním vo veci závetu + dedičstva a vo veci sp. zn. 9C/128/2010 tým, že náklady spojené s realitným a právnym servisom znášali poskytovatelia, t. j. advokátska a realitná kancelária. Z ďalšieho obsahu a kontextu je zrejmé, že všetky tri veci vzájomne súviseli a boli predpokladom vybavenia veci, týkajúcej sa usporiadania vlastníctva a následného predaja pozemkov v kat. úz. O. (č. I. 119, 120, 122). Dohoda o urovaní nasvedčuje tomu, že posudzované prípady právnej služby boli od seba závislé a nešlo ani o neodkladné úkony právnej služby.

13. Žalobca ďalej namietal, že proces dokazovania a hodnotenie dôkazov bol v nesúlade s obranou žalovaného a že okresný súd na ťarchu žalobcu vlastnou rozhodovacou činnosťou vytvoril stav, že došlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivé súdne konanie. K tomu odvolací súd uvádza, že spotrebiteľský právny vzťah a postavenie žalovaného ako spotrebiteľa právnej služby, z ktorého okresný súd vychádzal, žalobca nenamietal. V takom konaní súd vykonáva dôkazy aj podľa § 295 CSP. Preto ak okresný súd prihliadol, aj bez výslovnej námietky žalovaného, na osobitnú právnu úpravu Zákona o advokácii, žalobca mohol v odvolaní iba vyvrátiť skutkový záver okresného súdu a preukázať, že si splnil povinnosť podľa § 18 ods. 4 Zákona o advokácii a žalovanému poskytol informácie o výške odmeny ešte pred začatím úkonu.

14.1. V odvolaní žalobca nevyvrátil záver, že mu nárok na vyplatenie odmeny nevznikol, lebo nepreukázal, že na neho prešli práva a povinnosti z plnej moci zo dňa 12. 12. 2006, t. j. nespochybnil zamietnutie žaloby odôvodnené nedostatkom aktívnej vecnej legitímácie. Okresný súd správne vychádzal z toho, že osobitná právna úprava v Zákone o advokácii spája so zápisom právnickej osoby zánik oprávnenia vykonávať advokáciu samostatne advokátovi - fyzickej osobe, čo treba vykladať tak, že takéto oprávnenie bez ďalšieho neprešlo na právnickú osobu.

14.2. Pre posúdenie vecnej legitímácie žalobcu je rozhodujúce, že k 06. 03. 2009 zaniklo oprávnenie na poskytovanie právnych služieb advokátovi ako fyzickej osobe, preto okresný súd správne rozlišoval, či mohol nárok, odvodený zo splnomocnenia udeleného predtým advokátovi ako fyzickej osobe, uplatniť žalobca. Žalobca nemôže byť považovaný za právneho nástupcu, lebo na poskytovanie právnych služieb dostal súhlas iba od zápisu do príslušného zoznamu Slovenskej advokátskej komory. Žalobca nerozlišuje, že Zákon o advokácii vylučuje oprávnenie advokáta fyzickej osoby na vykonávanie advokácie samostatne a popri tom ako konateľ s. r. o.. So zánikom oprávnenia advokáta vykonávajúceho advokáciu samostatne po zápise právnickej osoby vykonávajúcej advokáciu, ktorý vyplýva z § 15 ods. 1, veta prvá, ods. 6 Zákona o advokácii nemožno spájať právne nástupníctvo na poskytovanie právnej služby, ktoré bolo udelené iba advokátovi fyzickej osobe ani na jeho nároky voči klientovi samostatného advokáta ani v prípade žalobcu, ktorý je právnická osoba a koná pri poskytovaní právnych služieb prostredníctvom toho istého advokáta. Na uvedený rozdiel okresný súd správne prihliadol, rozlíšenie a dôsledky zdôrazňuje osobitná právna úprava, inak by muselo byť právne nástupníctvo vyplývajúce z pôvodného splnomocnenia advokáta v Zákone o advokácii výslovne upravené. Právna úprava uvádza, že advokát, ktorý vykonáva advokáciu ako konateľ spoločnosti s ručením obmedzeným, nemôže súčasne vykonávať advokáciu samostatne, čo vylučuje prípadnú úvahu, ako by mal advokát postupovať, ak by pokračoval v poskytovaní právnej služby ako fyzická osoba. Dôsledkom vyplývajúcim z právnej úpravy mohol žalobca predísť iba, ak by ho žalovaný splnomocnil v rozsahu splnomocnenia udeleného 12. 12. 2006.

15. Žalobca, ktorý je právnickou osobou mohol preukázať tvrdenie, že od zapísania žalobcu do zoznamu právnických osôb poskytujúcich právne služby, t. j. od 06. 03. 2009 a teda „kontinuálne pokračoval“ v poskytovaní právnej služby, len ak by predložil dôkaz o tom, že k uvedenému dňu „prechodu“ poskytovania právnej služby z advokáta na právnickú osobu udelil žalovaný žalobcovi nové splnomocnenie s totožným obsahom t. j. za účelom poskytovania právnej služby s rovnakým obsahom, ako bolo dohodnuté v splnomocnení z 12. 12. 2006. Splnomocnenie od žalovaného pre žalobcu by bolo dôkazom, že žalobca so žalovaným uzavrel zmluvu o poskytovaní právnych služieb na usporiadania vlastníctva a následného predaja pozemkov v kat. úz. O.. Potrebný dôkaz žalobca nepredložil, žalobu v tejto časti odôvodnil iba splnomocnením z 12. 12. 2006 a na odôvodnenie žaloby v tejto časti predložil tvrdenia, na ktoré súd prvej inštancie nemohol prihliadnuť.

16. Splnomocnenie je formálny prejav vôle osoby, ktorá splnomocnenie udelila a osoby, ktorá splnomocnenie prijala a je vždy spojené s konkrétnym právnym vzťahom. Z osobitnej právnej úpravy Zákona o advokácii vyplýva, že splnomocnenie klienta pre advokáta preukazuje uzavretie zmluvy o poskytovaní právnych služieb. Advokát nemôže poskytovať službu ak jeho oprávnenie zaniklo, ide o prekážku na strane advokáta a dôvod zániku právneho vzťahu. Zákon o advokácii nemá osobitnú úpravu o splatnosti odmeny a upravuje iba niektoré podmienky zmluvy medzi advokátom a klientom v časti „Práva a povinnosti advokáta“ a „Odmena advokáta“ (§§ 18 až 23, § 24, § 25 Zákona o advokácii), preto treba vychádzať z toho, že odmena advokáta je splatná (vrátane vyúčtovania preddavkov) pri ukončení zmluvy o poskytovaní právnych služieb.

17.1. Okresný súd správne uviedol, že v súvislosti so zmluvou vyplývajúcou z plnomocenstva zo dňa 12. 12. 2006 malo dôjsť k ukončeniu a vyúčtovaniu predošlého zastúpenia. Odvolací súd dodáva, že záujem právnej istoty zmluvných strán vyžadoval, aby advokát včas, ešte predtým ako na jeho strane nastali právne dôsledky spojené so zánikom oprávnenia poskytovať právne služby, vyhotovil a klientovi predložil vyúčtovanie právnej služby, s výnimkou prípadných neodkladných úkonov, na ktoré by povinnosť nevzťahovala.

17.2. Dôvody ukončenia zastupovania na základe splnomocnenia sú všeobecne upravené v § 33b ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka. V posudzovanej veci pri zániku plnomocenstva pre samostatného advokáta ku dňu prechodu oprávnenia výkonu advokácie na právnickú osobu osobitá úprava v Zákone o advokácii chýba a nemožno z nej vyvodiť, že plnomocnenstvo, vrátane nároku na odmenu, prešlo na právnickú osobu. Nie je možné vychádzať ani z všeobecnej právnej úpravy, lebo § 33b ods. 2, veta

druhú Občianskeho zákonníka, výslovne vylučuje zánik plnomocenstva iba v prípade zániku právnickej osoby, ktorá je splnomocnencom, ak jej práva a záväzky prechádzajú na inú osobu.

18. Je zavádzajúce tvrdenie žalobcu, že žalovaný zastupovanie nespochybňoval, lebo žalovaný nemá právnické vzdelanie a povinnosť konať s odbornou starostlivosťou pri výkone advokácie prikazuje advokátovi § 18 ods. 2 Zákona o advokácii. Bolo vecou advokáta, vykonávajúceho advokátsku prax samostatne, ktorého žalovaný splnomocnil na usporiadania vlastníctva a predaj pozemkov v kat. úz. O., ako usporiada právny vzťah so žalovaným a zabezpečí svoje nároky. V posudzovanej veci žalovaný uviedol, že v súvislosti s predajom pozemkov v O. sa pôvodne obrátil na majiteľa realitnej kancelárie H.. W., ktorý oznámil, že právny servis vybavuje žalobca a dal mu podpísať plnú moc pre X.. S. a právne služby spojené s predajom nehnuteľností mali byť hradené prostredníctvom realitnej kancelárie. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe zo dňa 17. 10. 2016 (č. l. 90) uviedol, že žalobca a Ing. W. konali v zhode, čomu „svedčí dohoda o tzv. urovnaní zo dňa 06. 11. 2012, ktorú so mnou uzavreli a z ktorej je zrejmé, že advokát, ktorý mi mal poskytovať právnu pomoc sa podieľal na vyhotovení všetkých listín a úkonov, ktoré vyhotovoval za realitnú kanceláriu a mal sa podieľať aj na jej zisku, pričom sa v zmluve označil ako sprostredkovateľ“. Prepojenie advokáta a realitnej kancelárie pri poskytovaní služby, o ktorú žiadal žalovaný, potvrdil aj žalobca, ktorý v odvolaní uviedol, že svedok H.. Q. W. sprostredkoval kontakt žalobcu so žalovaným a bol priamo účastný aj pri jednaní o podmienkach zastupovania.

19. Nebolo sporné, že v prípade usporiadania vlastníctva a predaja pozemkov v kat. úz. O. konal najskôr advokát samostatne a následne ten istý advokát konal od 6. 03. 2009 prostredníctvom žalobcu. Žalobca nespochybnil, že poskytoval právnu pomoc realitnej kancelárii, na ktorú sa žalovaný pôvodne obrátil a ktorá zabezpečovala predaj pozemkov. Tomu nasvedčuje aj skutočnosť, že na Okresnom súde Bratislava I bolo pod sp. zn. 9C/128/2010 konanie vo veci určenia neplatnosti kúpnych zmlúv a určenia, že vlastnícky podiel na pozemku patrí do dedičstva po neb. X. Z., ktorý spor bol vyvolaný práve v súvislosti s vecou usporiadania vlastníctva a predaj pozemkov v kat. úz. O., v ktorom je žalovanou stranou aj Slovenská realitná kancelária, s. r. o. G., zastúpená žalobcom J. J. V., s. r. o.(č. l. 308).

20.1. Pre posúdenie aktívnej legitímácie žalobcu nebolo rozhodujúce splnomocnenie z 12. 12. 2006 ani uzavretie dohody o urovnaní zo dňa 06. 11. 2012 (č. l. 117-123), ktorou žalobca svoj nárok skutkovo neodôvodnil, ale to, že žalobca nepreukázal právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným. Naopak žalobca v bode 24. odvolania potvrdil skutkové zistenie, z ktorého vychádzal okresný súd, že advokátovi ako fyzickej osobe zaniklo hmotnoprávne oprávnenie a tým aj aktívna vecná legitímácia vykonávať advokáciu vo vlastnom mene a na vlastný účet.

20.2. Otázka, kto bol oprávnený uplatniť pohľadávku advokáta, ak práva a povinnosti z advokáta fyzickej osoby na žalobcu neprešli nemá význam, pretože žalobca netvrdil ani nepreukazoval, že by k rozhodnému dňu 05. 03. 2009 došlo k ukončeniu právneho zastúpenia alebo vyúčtovaniu odmeny za úkony právnej služby, uskutočnené do uvedeného dňa advokátom. Navyše, nárok na odmenu za právne služby poskytované do 05. 06. 2009 by bol vo vzťahu k advokátovi fyzickej osobe premlčaný a žalovaný premlčanie uplatnil.

21. Z uvedeného vyplýva, že okresný súd správne zistil skutkový stav, ktorý správne právne posúdil a s prihliadnutím na tvrdenia žalobcu aj obranu žalovaného v potrebnom rozsahu odôvodnil.

22. O nároku na náhradu trov konania súd rozhoduje v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 1 CSP). V odvolacom konaní bol podľa § 255 ods. 1 CSP úspešný žalovaný, ktorý si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania. Z toho dôvodu krajský súd rozhodol, že žalobca je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozhodnutia.

23. Rozhodnutie senátu bolo prijaté v pomere hlasov 3 : 0.
Rozhodnutie senátu bolo prijaté v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).